

عنوان مقاله:

رمزیه المراه عند سمیح القاسم (۱۹۵۸-۱۹۶۸) (دواوین مواكب الشمس (۱۹۵۸)، واغانی الدروب (۱۹۶۴)، وارم (۱۹۶۵)، ودمی علی کفی (۱۹۶۷)، ودخان البراکین (۱۹۶۸) (نمودجا)

محل انتشار:

المجله اللغه العربيه و آدابها، دوره 10، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

رقیه رستم پور ملکی - استاذہ مشارکہ، قسم اللغه العربيه و آدابها بجامعة الزهراء، طهران

حوراء رشنو - طالبه دكتوراه، قسم اللغه العربيه و آدابها بجامعة الزهراء، طهران

خلاصه مقاله:

يقف هذا البحث عند رمزیه المراه، فی شعر سمیح القاسم خلال فتره (۱۹۵۸-۱۹۶۸)، وذلك من دواوینہ الخمسه، وهی دواوین مواكب الشمس (۱۹۵۸)، واغانی الدروب (۱۹۶۴)، وارم (۱۹۶۵)، ودمی علی کفی (۱۹۶۷)، ودخان البراکین (۱۹۶۸) (نمودجا). باعتبار انها من اوائل الدواوین الشعريه له. واشعار هذه المجموعه كلها مبنیه علی الرمز، حيث اننا نجد التحام المراه بالارض، وقدره الشاعر علی المزج بين الوطن والحبيبه مما جعل منهما ثنائیه المراه والوطن. وقد رصد البحث اهم نماذج المراه عند سمیح القاسم خلال الفتره المذكوره، من الحبيبه والام والاستشهاديه وانحصر فی صورتين، احدهما: صوره الحبيبه التي تمثل ثنائیه الارض والاخرى: صوره الام، باعتبارها المحور والعصب الاساسی للاسره. وركزت الدراسه علی الفتره الزمنيه بين عامی (۱۹۵۸-۱۹۶۸)؛ حيث شكلت هذه المرحله تجليات حضور المراه فی شعر المقاومه بعد بلوره حضورها فی النكبه الاولى عام (۱۹۴۸). وتكمن اهميه البحث فی ابراز دور المراه فی المقاومه حيث انها وقفت جنباً الى جنب الرجل واجتازت مرحله الرمز وصولاً الى الاسطوره، من خلال توضیحاتها العميقه وذلك فی شعر سمیح القاسم بوصفه احد شعراء الطليعه فی الادب الفلسطيني.

کلمات کلیدی:

الرمز، الاسطوره، رمزیه المراه، فتره (۱۹۵۸-۱۹۶۸)، سمیح القاسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1799708>

